

Župnijski list

Petrovo pismo

September 2025

Kako postajamo Jezusovi učenci?

Dragi župljani, ko razmišljam o tem, kako graditi župnijo s srcem in pristno vero, se vedno znova vračam k temeljnemu vprašanju, kako narediti učence. To je srčika Jezusovega naročila, ki ga je dal svojim učencem pred vnebohodom: »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence« (Mt 28,19).

Besed učenec in apostol skoraj ne uporabljamo, zato se ne zavedamo in ne razumemo, kaj v resnici pomenita. Biti učenec Jezusa Kristusa, pomeni biti učenec v najglobljem pomenu besede, biti nekdo, ki se uči, ki raste, ki se pusti oblikovati. Zato učenje ni enkratno dejanje, ampak vseživljenjski proces. Učenec je tisti, ki živi iskren odnos z Gospodom in ga vse bolj spoznava skozi molitev, Svetopismo, zakramente, občestvo in življe-

nje v Cerkvi.

Iskreno se vprašajmo, koliko nas je v župniji, ki bi se lahko opredelili kot Jezusovi učenci. Koliko nas zavestno vstopa v ta proces učenja, spreobrnjenja, osebne rasti in notranje preobrazbe?

V mnogih katoliških župnijah po svetu in tudi pri nas so taki ljudje, torej predani, goreči, željni rasti, v manjšini. Pogovori med duhovniki razkrivajo, da je to veliko manj od 10 odstotkov krščenih. To je realnost, ki je ne smemo prezreti. Večina krščenih še ni naredila temeljnega koraka k osebni veri in k temu, da bi postali Jezusovi učenci.

Za nas duhovnike, ki nas skrbi za Cerkve, je težko sprejeti resnico, da tako veliko število katoličanov Jezusa nikoli ne spozna osebno in zato ne čuti lakote po ▶

Njem. Nad katoličani še vedno visi senca dolžnosti in strahu kot verske motivacije. Toda Sveto pismo nam pravi, da še nismo dosegli popolne ljubezni, kjer je na delu strah (1 Jn, 4,18). Številni (župljani), ki jih ne zadržujejo več krempļji dolžnosti, krivde ali strahu, odkorakajo stran in v cerkev zahajajo samo občasno (božič, blagoslov velikonočnih jedil ...) in to zgolj zaradi običaja.

Na tisoče zvestih katoličanov nosi ogromno breme, ker so njihovi otroci in vnuki opustili »vero« (pravilneje bi rekli, da so opustili »religijo«). Poleg tega jih dodatno obremenjuje, da za položaj krivijo sebe, a ne vedo zagotovo, kaj so storili narobe: navsezadnje so za svoje otroke storili vse enako kot njihovi starši zanje. Toda kazanje s prstom nam nič ne pomaga. Dejstvo je, da so se spremenila vsa pravila. Nimamo več kulturnih pomagal, kot smo jih imeli prej, in družbeni tok se je obrnil proti nam. Edina rešitev za pot naprej je, da se vrnemo k naročilu, ki nam ga je pred dva tisoč leti dal Jezus: ni dejal, naj naredimo vernike ali praktične katoličane, ampak učence. Naredite učence. To je to! To je središče vsega, to je filter, skozi katerega moramo ocenjevati vse dejavnosti v župniji, vse stroške in vsako uporabo župnijskih prostorov.

Še več, v naši katoliški kulturi (mentaliteti) pogosto obstaja tiho prepričanje, da duhovna rast za odrasle katoličane ni potrebna, ker so že »naredili« birmo.

Zato je učenje vere rezervirano za otroke in peščico mladine. A resnica je ravno obratna: če kot odrasli ne poglobljamo svoje vere, hitro zdrsnemo v površnost, religijsko rutino, navado in oddaljenost od Cerkve.

Danes imamo izredno izobražene, sposobne in profesionalne laike. Pa vendar pogosto opažamo pomanjkanje osnovne pismenosti na področju Svetega pisma, vere in duhovnega življenja.

To bi nas moralo še bolj spodbuditi h konkretnim dejanjem. Zato vas vabim k razmisleku: Ali sem Jezusov učenec? Kaj bi to pomenilo, da postanem Njegov učenec? Kako lahko rastem v veri? Kaj lahko naredim?

Prebiti se moramo skozi nevidne oklepe, ki jih nosijo številni v naših cerkvenih klopeh. Ponovno moramo odkriti svojo identiteto in postaviti srčiko poslanstva, ki ga je Gospod zaupal svoji Cerkvi, v središče vsega, kar počnemo, da bi v srcu naše župnije nastalo občestvo vernikov, ki rastejo, dozorevajo in so predani vseživljenjskemu procesu zavzetega učenja, ki odkrivajo svoje od Boga dane talente in so pripravljeni služiti ter sčasoma postati apostoli. Poklicani smo torej, da gremo. Jezus je rekel: »Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam« (Jn 20,21). Bodimo dejavni Jezusovi učenci in ne le pasivni obiskovalci nedeljske sv. maše.

župnik Cristian

Nekaj misli staršem veroučencev ob začetku novega veroučnega leta

Dragi starši, kadar razmišljam o naši župniji in njeni prihodnosti, me spremlja globoka hvalečnost za vse vas, ki ste del našega župnijskega občestva, obenem pa me tudi iskreno skrbi. Pri krstu otroka vam je bilo zaupano izredno veliko in resno poslanstvo, ustvarjati učence (vzgajati otroke v veri). A kako naredimo nove učence, če še sami nismo postali pravi učenci Jezusa Kristusa?

Naša župnija je kot marsikatera druga polna »vernikov«, ki prihajajo k nedeljski sveti maši, posebej med šolskim letom. Pogosto so ti obiski povezani zgolj s prakso, da otrok dobi liturgični listek, ker »mora biti pri maši«, če želi napredovati v višji razred pri verouku. Ko pridejo počitnice, cerkvene klopi hitro samevajo, še posebej med družinami z osnovnošolskimi otroki. Vera postane del urnika, torej nekaj, kar traja do birme, potem pa pride »osvoboditev«.

Toda vera ni urnik, vera je odnos. Vera ni šolski program, ampak je življenjska odločitev in pot, ki jo hodimo skupaj z Jezusom. Biti kristjan ne pomeni samo vedeti, kdaj pride Božič, Velika noč, in približno poznati Božje zapovedi. Biti kristjan pomeni živeti iz odnosa z Gospodom, kar se odraža v vsem našem življenju, torej v naših molitvah, dejanjih, prioritetah, predvsem pa v našem zglednem življenju pred mlado generacijo.

Spoštovani starši, dovolite, da vas odkrito nagovorim. Vaši otroci vas opazujejo. Morda ne znajo vedno ubesediti, kaj vidijo, a zelo dobro čutijo, ali je vaša vera živa ali nekaj, kar je samo še tradicija, navada ali nuja. Otroci ne potrebujejo popolnih staršev, potrebujejo pa starše, ki verujejo in se trudijo rasti tudi na verskem področju. Ne bo vam uspelo vzgajati otrok v veri, če vera ni nekaj, kar živite tudi vi, iskreno in resnično, ne samo navidezno in zaradi nuje.

In prav tu se začena naše skupno delo: kako postajati učenci.

Učenec ni samo nekdo, ki posluša. Učenec je nekdo, ki se pusti učiti, rasti, spraševati, spreminjati. Učenec Jezusa Kristusa je tisti, ki moli, se pogloblja v Božjo bese- ▶

do, spoznava skrivnosti zakramentov, želi vero živeti s konkretnimi dejanji in jo tako oznanjati naprej. Brez učencev ni žive vere. In brez učencev se evangelij ne širi.

Zato vas v novem veroučnem letu vabim in prosim: vzemite svojo vero bolj zares. Naj bo novo veroučno leto priložnost, da naredite korak naprej, ne zaradi mene, ne zaradi »župnijskega sistema«, ampak zaradi vas samih, zaradi vaših otrok in življenja, ki ga Gospod želi dati v polnosti vsakemu izmed nas.

V naši župniji je kar nekaj priložnosti za rast, srečanja za starše (prvi petek v adventu in postu), skupine za pogovor (prvoobhajanci, birmanci), molitvena srečanja

(redna družinska molitev, božična devetdnevica, postni petki in križev pot, velikonočno tridnevje, birmanska devetdnevica, tridnevica pred prvim svetim obhajilom ...). Povabljeni ste. Ni treba, da znate vse ali da imate vse odgovore. Dovolj je, da pridete s srcem, ki si želi več. Kristus nas ne kliče k minimalizmu. Kliče nas k polnosti življenja.

Naj bo leto, ki je pred nami, korak v to smer. Za vas, vaše otroke, za našo župnijo.

vaš župnik Cristian

Napovednik

- V nedeljo, 7. septembra, bo žegnanjska nedelja v Suhadolah. Sv. maša bo ob 10. uri.
- Z veroukom bomo začeli 15. septembra. Urnik je objavljen na župnijski spletni strani.
- V nedeljo, 14. septembra, bo žegnanjska nedelja na Križu, sv. maša bo ob 10. uri.
- V petek, 19. septembra, ste srednješolci in gimnazijci lepo vabljeni na mladinsko srečanje po sv. maši.
- V nedeljo, 21. septembra, bomo obhajali katehetsko nedeljo (blagoslov šolskih torb, učbenikov in šolskih potrebščin). Otroci naj prinesejo šolske torbe k sv. maši ob 10. uri.
- V nedeljo, 28. septembra, bo srečanje za starejše in bolne. Začetek bo s sv. mašo ob 15. uri (možnost bolniškega maziljenja), po njej bo pogostitev v župnijskih prostorih.

Izdaja: Župnija Komenda – Sv. Peter, Glavarjeva c. 110, 1218 Komenda, tel.: (01) 834 35 90,
e-pošta: cristian.balint@rkc.si, splet: www.zupnija-komenda.si,

TRR račun župnije: SI56 0400 0027 7821 812, TRR račun Karitas: SI56 0230 1025 3151 342
Odgovarja: p. Cristian Balint, župnik. Ureja: uredniški odbor.